

Subscription
Inland : Rs. 50/- per year.
For Advertisements
Apply to:
The Manager
Morning Star, Vadukoddai.

**MARRIAGE REGISTRATION
OF THAMBIAH OF CANADA
& SHARMINI PARAGASINGHAM OF JAFFNA.**

The 12th of September 1988 dawned a happy day in the lives of Rajan and Sharmini.

The service of blessing was held at the James Mather Memorial Hall at Wellawatta Colombo.

The bridegroom is the youngest son of the late J. G. Thambiah, retired Lecturer and of Mrs. G. Thambiah of Jaffna.

Rev. B. J. Mather and Rev. V. S. Thambarajah of the Methodist Church officiated in the blessing ceremony.

The attesting witnesses were Messers Leslie Saravananthu Retired Manager agricultural Division Brown and Co. Ltd, Colombo Uncle of the bride and a great grandson of the Late William Mather, and Ponnudurai Gnanaselvam, Company Director Samuel and Sons Colombo (uncle of the bride groom).

The parents of the bride threw a grand reception at the James Mather Memorial Hall.

It is unique and interesting to note that the bride Sharmini is a great, great grand daughter of the wellknown christian philanthropist Late William Mather, great Grand daughter of the Late Solomon Mather, great, great granddaughter of the late Dr. James S. Mather, niece of the officiating minister Rev. B. J. Mather.

It is also interesting to note that the parents of the bride Mr. & Mrs. E. R. Paul of 1st Cross Street, Jaffna, are also great G. and children of the late William Mather all hailing from Manipay.

**THE TELLIPALAI C. S. I.
CHURCH NURSERY SCHOOL**

The annual concert of the Tellippalai C. S. I. Church, nursery school was held on the 26th of November. Rev. Christo T. Roberts, minister of the Tellippalai Church was the chief guest.

The kiddies between the ages of three and four, staged a few items with enthusiasm. There were individual items both in English and in Tamil. An action song in the form of a dialogue, between a 'bird' and child-

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87

Established : 1841 : A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 150 Jaffna, Friday, 1, 8th & 15 December 1988 Nos. 36, 37 & 38

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A reproach TO ANY PEOPLE

en was greatly appreciated. Almost all the nursery School children took part in two items to show their combined effort.

The nursery school also had their annual Sports meet on the 30th of June this year. The meet started with a march past where the girls were clad in white uniforms and the boys in white shorts and sleeveless bannians. Yellow bands were tied across their shoulders. The captain carried the school flag and led the march-past. He also took the oath, after the hoisting of the Chief guest. The Fancy dress parade was the most striking event which gave a puzzle and tangle for the judges to decide on the first three.

I congratulate the Principal, staff and the nursery committee for the faithful services rendered in conducting everything with great success.

A friend

Mr. Gunam Thamotheram, retired Director of Public works N.C.P. & E.P. beloved husband of Naney, father-in-Law of Mohan Thambiah, Elmo Joseph, Jayantha Ratnasingham and father of Dilani, Rukmani, Sharmini Santhini and Kumudini expired and was laid to rest at Kanatha from Raymonds parlour on Dec 3rd 1988. After graduating from the Colombo University College he was granted an Irrigation Dept. Scholarship to Madras (Guindy) Engineering College, from which contribution he obtained the B.ENG & AMIE degrees.

He was a Son of the late C. Thamotheram vice Principal Hartley College Pt Pedro.

**IN LOVING MEMORY
of**

Mrs. MANGALAM THAMBYAH

December 2nd 1984

(NEE NILES)

and her only Daughter

DHRAKA

Accountant Lanka Cement Ltd. K.K.S.

who died under

Tragic Circumstances

On October 23rd 1987

"for ever with the Lord" Amen

INSERTED BY THEIR LOVED ONES

St. Peter's Lane,
Jaffna.

(Continued)

It was during his time the Seminary began to exert a powerful influence in the local society. It may not be an exaggeration to say that it stimulated intellectual and academic activity so as to cause cultural and social ferment. Some of the most remarkable scholars of the nineteenth century viz J. R. Arnold, Carroll Visvanathapillai, Jeremiah Evarts, William Nevins, Wyman Kathiravetpillai, Robert Breckinridge, B. H. Rice, George Champion, Charles Bartlett, T. P. Hunt, and T. P. Handy had developed under his guidance. C. W. Thomotharampillai who passed out in 1853 would have studied Hindu Astronomy and Literature under Hoisington for at least three years.

Astronomy :

He cultivated an interest in Astronomy and Hinduism. His

IN PRECIOUS MEMORY

OF

**EMILY
(EMMA) GNARATNAM
SATHASEEVAN**

who entered her celestial Salem
on 8-1-88

Dearly Remembered by
Lizzie, Meena, & Sam

"E've now to their eternal home
There pass some spirits blest
While others to the margin come
Waiting their call to rest"

Continued last issue

J.M.SABARATNAM

Sometimes I found his car in the YMCA in the afternoons that meant he was working in the RRF. When I spoke to him about the unsworn at his age of working so late, he said "Look at the numbers of refugees waiting for relief" I was silenced and was reminded of the

UNDELIVERD ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the MORNING STAR to

The Manager,
"Morning Star"
Vadukoddai.

astronomical studies resulted in the regular publication of the annual calendar called திரியங்கம் (Thiriyangam). Although these were published in the name of வள்ளுவர்ப்புவை வெள்ளாகால் மயில்வாகனர் சோமசேகரப்பிள்ளை as testified by his wife Nancy in her letters to her son, they were in fact written by Hoisington.

".....your father is now enjoying comparative rest, in vacation though he is engaged in preparing the Almanac for next year, and is getting an imported work through the press. But do you ask why does he make almanacs? Because first if he or the missionaries do not, the people will depend on the heathen astronomers who are also astrologers and everything from them is part and parcel of heathenism and second because with the almanac much Bible truth is disseminated."

(continued next issue)

words in the Parable of Sheep & Goats. "I was hungry, and you gave me food. I was thirsty etc." In this connection, I told him of what the Rev. C. A. Smith of Jaffna Central College said in his last Prize Day Report "Immersed in my school work. I have sadly neglected my wife, and given her cause to divorce me twice over" Mr. Sabaratnam smiled and said that would be true of him too. But neither Mrs. Smith nor Mrs. Sabaratnam divorced their husbands because they are good women and also got involved in their husbands' work. Often when I went to see Mr. Sabaratnam, I saw them seated and chatting away like two love birds. And I have seen Mr. Sabaratnam taking his wife to the YWCA, to Uduvi and other places, and picking her back. Sometimes they would be together in the garden watering the plants. Seeing me, Mr. Sabaratnam would put down the hose and take me in. I used to wonder whether Mr. Sabaratnam would consider me a regular nuisance; but the reassurance to the contrary would come shortly in the form of a cup of coffee. She was a kindly hostess.

We can only imagine how bereft she must be feeling after living happily together for 45 years. We pray that God will comfort her and be with her in her bereavement. We pray also for their loving children, and for his serving brother and sister.

We thank God for John Moothathambay Sabaratnam, for his Christian life and for his labours in God's vine-yard, May His soul rest in peace.

Amen
K. Pooranamillai

தாரியக் கணி

முடியந்தக்க வழியில் முயலாத முயற்சி பலர் கூடிப்பாது காத்தாலும் தவறுபடும்.

எங்கள் கருத்து

இறைவனின் குரலொலி!

மாலையில் தென்றல் வீசுக் கேளையிலே இன்பவனத்தில் உலாவிக் கொண்டிருந்த இறைவனின் குரலொலையைக் கேட்டார்கள் “ கேட்டதும் ஆதாழும் அவன் மனைவியும் இறைவனின் முன்னிலையில் நிற்காமுடியாமல் இன்பவனத்து மரங்களிடையே ஒளித்துக் கொண்டார்கள் ” என்கிறது திருமறை (ஆதி. 3 : 8) .

படைப்பின் கிராமம் மரிதன். இவ்வுகைம் மனிதனின் மகிழ்ச்சி கொவும் பறிற்சிக்காகவும் புடைக்கப்பட்டது. “படைத்தவன் படைப்பெல்லாம் மனுவுக்காக” என்பது முதுமொழி. தம் அன்புக் குழந்தைகளுக்குவேண்டியவற்றை அமைத்துக் கொடுப்பர் பெற்றீர். இறைவனும், தாம் படைத்த தம் அன்பு மக்களுக்கு அனைத்தையும் அழகாய் அமைத்துள்ளார். தாம் கொடுத்த அனைத்தையும் ஆண்டு நடத்தும்படி மனிதனுக்கு உரிமையளித்தார்.

அனைத்தையும் படைத்த இறைவன் தனித்து இருப்பவர் அல்ல. வாழ்வின் ஊற்றுயிருக்கும் இறைவன் மனிதனைச் சந்தக்க ஆசிக்கிறார், சந்தித்து வாழ்தலே வாழ்வு. எனவே தேவை சாயலைப் பெற்ற மனிதன் தன்னைப் படைத்த தந்தையாக கடவுளைச் சந்திக்க வேண்டும். இச் சந்திப்பால் தான் மனிதனின் உண்மை வாழ்வு மலருகின்றது.

ஆனால் இறைவனின் அன்புக் குரலீக் கேட்டதும், மனிதனே ஒடி ஓளிக்கிறான். தந்தை தன் தனயனைத் தேடி வரும் போது, தனயன் ஒடி மறைந்து கொண்டால் அவ் வீட்டில் இன்பம் நிலைக்குமா? தந்தையும் மகனும் சந்திக்காவியில் இல்லத்தில் ஓளி வீசுமா? நம் பராம தந்தையின் அன்பொளி இல்லாத இல்லத்தில் இருள் தான் குடி கொள்ளும். இருளதை நூல்கள், இருள் நிறைந்த இல்லங்கள் எத்தனை எத்தனையோ இன்று நாம் காணகிறோம்.

இன்பு உறவாடி மகிழ்வேண்டிய மனுதன் தலைமறைவாய் வாழ்கிறார்கள். அருட்சுனையை விட்டு விலகுகிறார்கள். பாவச் சேற்றில் உறவுகிறார்கள். இத்தகையோம்பிரதனே தன் ஊனியல்பின் படி வாழ்ந்து தீய செயல்களைச் செய்து, மக்களைக் கொன்று இறைவனின் சினத்தீற்க ஆலாகிறார்கள். ‘பொய்யான மாயைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறவர்கள் தங்களுக்கு வரும் கிருபையைப் போக்கடிக்கிறார்கள், (போன 2:8)

பாவம் பெருகும் இடத்தில், இறைவனுன் அருள் வெள்ளம் அண் கடஞ்சு பெருக் கெடுத்து ஒழி வருகின்றது. தமது அங்கு பிடியுள் மனிதன் அகப்படமாட்டானாலேன் ஆவல் உடன் தேடி வருகிறார் இறைவன், “இறைவன் நமக்குள் குடியிருக்கச் செய்த நமது ஆவியை தமக்கே உரிமையாக்கிக் கொள்ள பேராவலோடு நாடுகிறார்.” (யாக். 4:5) கள்ள மற்ற உள்ளத்துடன் உறவாட நம்மை அழைக்கிறார். இத்து உறவில் தான் நமது ஆழ்ந்த மகிழ்ச்சி உள்ளது.

இன்று தமிழ் மக்களுள் பலர் தனிமையாக விடப்பட்டு
‘என்ன விசாரிப்போர் யாருமில்லை’ என வேதனையுடன்
நடைப் பினங்களாவதை நாம் காண்கிறோம், ஏமாற்றம்
நிறைந்த வாழ்க்கை! பாவிகளாக நாமிருக்கும் போதே, வாடிக்
வதங்கி துன்புற்றிருக்கும் நம்மைப் பாவக் கட்டுகளிலிருந்து
விடுவிக்க. துக்க துயரப் பிடிகளில் இருந்து விடுதலையளிக்க
இயேசு பெருமான் இவ்வாஸித்துள் வந்தார் என்பதை நினைத்து
கொண்டாடுவதுதானே கிறிஸ்மஸ்!

தம் வாழ்நாள் அனைத்திலும் கல்விக் கேறவ ஆற்றிய செலவை மேற்பட தமிழ்யா அவர்கள் “கர்த்தரின் வழி உத்தமர்க்கு அரண்” என்பதை நன்குணர்ந்து தன் முழு இதயத்தோடும், முழுப்பற்றத்தோடும் முழுச்சுக்கியோடும், கேள்விடத்து அன்பு சூர்யது கிரிஸ்தவமதத் தொண்டர்க்குவிலும் இருதிவரை, ஈடுபாலரும்.

இவர் மட்டுமின்றி இவர் பரம் பறையினரும் சிறந்த கிறிஸ்தவ நூான் உடையோராக வாழ்ந்த னர். தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலும் பாண்டித்தியில் பெற்றவரும், “இல்லை கயில் அமெரிக்கவினாப் பற்றி ய நூலை முதன்முதல் எழுதி வெளி யிட்டவருளான் வணக்கத் துருக்குரிய சி. வேலு ப்ரின் ஜீ அவர்களின் பேருப்பிள்ளை. இத்தகைய குடும்பத்திலே உதித் தெல்லி. தமிழ்யா அவர்கள்து தாயை இழந்த கவலை என்னவும் தலைகாட்டாதவாறு, தந்தையார், அமுதான் அன்பு, கருணை, பண்பு, பாசும் அணைத்தை யும் ஒன்றாகக் குழந்து ஊட்டி வளர்த்தார். எனவே சிறந்த குடும்பப் பின்னனி, வளர்ப்பு முறை காரணமாக இருக்கம், அன்பு ஆகிய நற்கணங்கள் அணைத்தும் இவரது உள்ளத்தில் இயங்பாகவே குடிகொண்டிருந்தன. தாயில்லாத தன் தமிழ்யாரை எவ்வாறு நேசித்து வந்தாரோ அவ்வாறே அணைத்து மக்களையும் உள்ளனபோடு நேரிக்க வானார்.

ஒவ்வொருவரிடத்தும் காணப்பட்டதனித்தனி திறமைகட்டுகேறப் போர்க்கட்டுப் பொறியியல், மருக்குதுவம், வினாக்களும் போன்ற அறிவில் பாடங்களைப்போடித்து அவற்றில் வல்லுனர்களாக வாழ வைத்தது டன் சிறந்த இல்லத்தலைவர்கள் எாகவும் மினிரவைத்தார். ஆங்கிலம், புவியியல் ஆகிய இருபாடங்களிலும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவராகத் திகழ்ந்த இவர் தரம் மிக்க கத்தித்தல் முறைகளை கையாண்டார். வருடந்தோறும் சுற்றுலாக்களை ஒழுங்கு செய்து புவியியல் பாடத்தை ஏட்டுப்பாடமாக மாநித தொழின்றிக் கூர்ச்சிகரமான செயன் முறைப்பாடமாகவும் போதித்தார். இவரது போதனை முறையாற் கவுப்பட்ட மத்தியகஸ்லூரி, சென். ஜோனஸ் கல்லூரி மாணவர்களும் வெளிடம் புவியியல் கற்கக் கலைப்பட்டனர். இதன் பல்லாக உயர் உத்தியோகக்கராக, உயரிய அந்தன்தினராக உலகின் பல பாகங்களிலும் இவரது மாணவிகள் பரந்து இருந்தனர். செல்வி தமிழ்யா அவர்கள் வெளிநாட்டில் வேலை பார்த்தபோதும், சுற்

பல்கலைக் கழகத்திலும் படிமுறை பெற்ற இவர் 1938ம் ஆண்டில் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியின் ஆசிரியராகப் பணி யாற்றி இருக்கிறார். இவரின் திறமை, உயர்பண்பு காரணமாக அம்மாணவிகளைத் தவிர்த்தி சந்தித்து உறவாடியமை அவர்கள் மீது இவர் கொண்ட ஆந்த அக்கறையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அக்கல்லூரியின் நிர்வாகப் பொறுப்பை இவரிடம் கையளித்தனர். இதனால் அதேகல்லூரியின் அதிபராக 1949 ஆம் ஆண்டிற் தரம் உயர்ந்தார். மகன் கல்லூரியிற் கல்வி கற்றமாணவிகள் மட்டுமின்றி, அவர்களுடு பிள்ளைகளும் இவரிடமே கல்வி கற்றும் பெரும் பேறு பெற்றனர். இதனால் தமது மாணவிகளுடு குடும்பத்தை நன்குறித்து, நெருங்கி உறவாடி நல்ல முறையில் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்தினார். அனைத்து மாணவிகளையும் தலைமைத்துவப் பண்டு கொண்டோராகத் தலை சிறந்த பண்பாளராக இலங்கையின் வட பகுதி யில் இவர் ஆற்றிய கல்விச்சேவை மத்துப்பணியின் மகிழகளைக் கேள்வி யுற்ற வெளிநாட்டுத் திருச்சபையினர் இவர் நாமத்தை நன்கு அறிந்ததோடு மட்டுமல்லிற் தத்தம் நாடுகளில் இவர் தம் சேவையேண்டி நின்றதனால் யப்பாளில் 3 ஆண்டுகளும் பொங்காவில் 3 ஆண்டுகளும் பணியாற்றி உள்ளார். பிற நாடுட்பையும் நன்கு நேசித்த இவர் அந்நாட்டு மக்களது உள்ளங்களிலும் அணையாத தீவிராக இன்றும் விளங்குகிறார்.

இந்த கிறிஸ்மஸ் நாட்களை நாம் எவ்வாறு கொண்டாடப் போகிறோம்? வாலாபரே ஆழமாகச் சிந்தி யுங்கள். இயேசு பெருமான் வந்தது யாருக்காக? , நீங்கள் கொண்டாடுவதற்குச் செய்யும் ஆயுதத்தங்கள் யருக்காக? . தென் இந்தி யாவில் பல ஆண்டுகள் கிறி ஸ்தவ ஊழியம் செய்த மிக வெளி அம்மாள் ஏமிகார் மைக்கேல் அம்மை யார்

காயமடைந்து பல்லாண்டு படுக்கையில் இருக்கையில், மன அமைதியிடத்தும் மகிழ்வுத்தும் காணப்பட்டார். எப்படி தெரி யுமா? அவர் தன் துண்பங்களைப் பொருட்படுத்தமல் தன் ஜீப் பார்க்க வருவோரை மகிழ்வித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆம் 「கடவுளின் சந்திப்பில் மகிழ்ச்சி பெற்றினாலும், இன்னளின் நடுவிலும் பேசுக்கழும் பெரு மகிழ்ச்சியும் காணலாம். நமது வாழ்வின் பாதைகளில் நம்மைத் தேடி வரும் அன்பின் சொரு பியாகிய இறைவணைச் சந்தித்து மகிழ்ந்து வாழ நம்மை அழைக்கிறார், நாம் சத்திப்போமா?」

EDITORIAL

SOME GLIMPSES INTO OUR EARLY CHURCH ANNALS

Medieval times often pass by, in the realm of fond memories. But the centenary of the South Erlalai Church, celebrated on the 12th of November this year was an epiphany which reminds us, in the fog of our political memory, of the 175th anniversary of the American Ceylon Mission—the precursor of the Jaffna Diocese of the Church of South India—which we hope to celebrate three years hence (in 1991).

For, the Church of South Erlalai before 1880, was part of the Uduvil Church and owed its origin to the pioneer missionaries Rev. Miron Winslow and Harriet Lathrop Winslow who according to mission records made their home in Uduvil on May 17 1820 and to Dr. Levi Spaulding whose missionary career immediately succeeding the Winslows spanned an unbroken 40 years (1833—1873) in the service of the Uduvil Church.

Of immense interest to the modern historian should be a small tablet on the right wing of the Uduvil church on the vestry wall, behind the pulpit. It commemorates the life of "Moodaliyar Myelovaganam" (as the name appears on the tablet) who was baptised and received into the church on June 2 1833. He died at the age of 65 in 1848. He was the first layman whose remains were taken to the church for the funeral service.

Mission Reports of these early years give considerable prominence to young Mudaliyar Mailvaganam (age 32) who was Interpreter Mudaliyar at the Mallakam Courts who lived with his family at Erlalai and to a friend of his Nicholas Premander (probably Paramanther), who appears to have been responsible for Mudaliyar Myelvaganam becoming a Christian as early as 1833. Possibly it was Mudaliyar's influence in South Erlalai which led to 30 people of South Erlalai being members of the Uduvil Church.

Young Nicholas Premander from the Batticotta Seminary was called upon by Dr. Levi Spaulding to be a Tamil tutor to Nathan Niles who was the first Tamil to have completed successfully a course in Theology at the Batticotta Seminary. Nathan Niles was appointed Preacher as Uduvil in 1850.

Young Nicholas's forte appears to have been his Tamil cultural and literary background, inbibed at Batticotta. His knowledge of Namoo Nikandu and Tamil literary works as Thiruvakkupuranam, held people in thrall wherever he made contacts. He also addressed Evangelistic Meetings in the outskirts of Uduvil along with Dr. Levi Spaulding who found his Tamil literary background a great asset in his work as an Evangelist for his talks were in context of an "intellectual enquiry" which Batticotta had endowed him with.

It is not easy to put a price tag on the impact of the Batticotta Seminary (founded 1823) on the life of the early Church. In the play "Thomas Cranmer of Canterbury", a character exclaims "I thank God for this space of Cambridge. Every student at Batticotta in those years must have had a similar exhilarating experience at Batticotta."

Two early missionaries besides Dr. Spaulding who gave a fantastic momentum to the growth of the Uduvil Church and to mission work in its suburbs (resulting in South Erlalai becoming an independent church) were Miss Eliza Agnew who saw 44 years of missionary labours at Uduvil without availing herself of a single furlough (the Spauldings had but one furlough) and M. S. R. Howland who was 33 years a Principal of Uduvil (1880—1913) and who later from her base at the Inn Mission House worked for 18 years in the suburbs of Uduvil among the poor and needy with a group of ten Bible women in her charge. (There were in the Mission 33 Bible women at that time).

The early missionaries have had their memorials at Uduvil which are referred to in Mission History books. The story of the glass window memorial of Eliza Agnew, the stained glass window in the church round in shape gifted by old girls in 1909 bombs of 1983 completely shattered far and wide till shines through in shape no longer over the eastern entrance of the church over the door.

Of the Mission's first preachers having their roots in native soil, Uduvil has had a substantial share. The Rev. H. L. Howland was the first Tamil Pastor of the Uduvil Church. He had his apprenticeship under Dr. Spaulding and was ordained on July 30, 1874 by Rev. W. Howland.

The first two Tamil pastors to receive their ordination in the mission were Rev. M. Cornelius and Rev. D. Stickney both of Uduvil the former was posted to "Karatuvu" (now Karainagar), and the other to Velanai. The Ministry of Cornelius is reported to have ended abruptly. But Rev. D. Stickney remained faithful to his trust and was the first Pastor in the Mission to be maintained by the local church (The JNES).

Rev. D. Stickney first worked at Velanai formed 1858 from members of the Batticotta Church. In 1862 he was transferred to Udupiddy. Other Uduvil church members who were ordained Pastors were Rev. A. Anketell, ordained in 1870 at Tellippalai and Rev. J. J. Christmas, ordained at Chavakachcheri in 1875. Mr. R. Moses Welch of Uduvil was for a long time an assistant worker at Batticotta and Uduvil, having been licensed as a Preacher by the Mission.

In this brief sketch of early mission annals, the focus has been on the Uduvil Church as it was the Uduvil Church that was the parent stem of the Church of South Erlalai which celebrated her centenary recently and because at the time of the emergence of the Church of South Erlalai as an Independent Church Uduvil was the largest of the ten churches in the Mission with an enrolment of 142 members—51 men and 91 women. The number of communicant members at Uduvil was 122. If women of any age are its most conserving force, Uduvil consistently had this advantage.

The first worker at South Erlalai was Mr. Daniel Sangarappillai, a catechist. The Uduvil Church paid him emoluments.

Uduvil, Tellippalai and Vaddukoddai have been the three foremost mission stations in Jaffna. The contribution of the Uduvil church in the life of the early church has been its strong indigenous force both in ecclesiastical as well as in lay leadership. The chief strength of Vaddukoddai was its Batticotta Seminary and its contribution to the intellectual renaissance of the land. The contribution of Tellippalai was its pioneering activity in Industrial and Technical Education which was well ahead of its time. (More of this in a later issue) Tellippalai too was a missions holy ground, as it enshrined the bones of James Richards—the first of the Haystack group (1806) to reach a foreign strand and Dr. Daniel Poor, the Education Pioneer and Susan Poor.

At a time when in Henry F. Lyte's words "change and decay in all around we see" it is our paramount duty to study reverently the foundations of the structure on which we stand!